

عنوان مقاله:

بررسی نابرابری های توسعه در استان های کشور در راستای تحقق توسعه پایدار

محل انتشار:

فصلنامه مجلس و راهبرد، دوره 25، شماره 94 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 43

نویسندگان:

حسین نظم فر - دانشیار دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه محقق اردبیلی

سمیه محمدی حمیدی - دانشجوی دکتری برنامه ریزی شهری، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه محقق اردبیلی

مجید اکبری - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری تحصیلات تکمیلی دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

وجود نابرابری و ابعاد مختلف آن از نشانه های مهم توسعه نیافتگی است زیرا درحقیقت کشورهایی که امروزه به عنوان کشورهای توسعه یافته شناخته می شوند ضمن اینکه از شاخص های اقتصادی و اجتماعی بالایی برخوردارند، توزیع درآمدها و امکانات نیز در جوامع نسبتا عادلانه است. پژوهش حاضر با هدف سطح بندی ۳۱ استان کشور با توجه به ۹۳ شاخص توسعه است. نوع تحقیق کاربردی و روش آن تحلیلی مقایسه ای است. برای تجزیه و تحلیل شاخص های مورد مطالعه از روش ویکور استفاده شده است. یافته ها در بخش شاخص های بهداشت نشان می دهد استان تهران با کمترین میزان ویکور ($=0Qi$) در جایگاه نخست و استان زنجان با بیشترین امتیاز ($=1Qi$) در جایگاه آخر قرار گرفته اند. بدین ترتیب در گروه زیربنایی استان خراسان شمالی با امتیاز ($=0.48/0Qi$) و کهگیلویه و بویراحمد ($=0.997/0Qi$)؛ در شاخص فرهنگی خراسان رضوی با امتیاز ($=0Qi$) و کهگیلویه و بویر احمد ($=1Qi$)؛ در شاخص های کالبدی استان البرز با امتیاز ($=0Qi$) و ایلام ($=1Qi$)؛ در بخش اجتماعی استان البرز با امتیاز ($=0Qi$) و استان مرزی ایلام ($=0.997/0Qi$)؛ در بخش اقتصاد استان تهران با امتیاز ($=0Qi$) و گیلان ($=0.0017/0Qi$)؛ در بخش مهاجرت استان البرز با امتیاز ($=0Qi$) و سمنان ($=1Qi$)؛ در نهایت در بخش آموزش استان چهارمحال و بختیاری با امتیاز ($=0Qi$) و استان فارس ($=1Qi$) به ترتیب در جایگاه های اول و آخر قرار گرفته اند. بنابراین جهت بهبود وضعیت استان ها و حفظ تعادل آنها پیشنهادهایی ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

نابرابری، توسعه، توسعه پایدار، روش ویکور، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1228792>

